

Het Evangelie volgens Marcus

door: Hugo Bouter

Geschreven door de dienaar van resp. Paulus en Petrus: Johannes, die bijgenaamd was Marcus (Hand. 12:12,25; 15:37,39; Kol. 4:10; 2 Tim. 4:11; Fil:24; 1 Petr. 5:13), mogelijk vanuit Rome als tolk van Petrus, gericht aan heiden-christenen. Hij tekent Christus als de nederige Dienstknecht-Profeet en beschrijft op voortvarende wijze de voortgang van Zijn dienstwerk op aarde. De afstamming en de geboorte van de ware Dienstknecht ontbreken in dit Evangelie, en wij vinden hier ook veel minder woorden en toespraken, maar meer Zijn werk. Als discipelen moeten wij ook in dit opzicht lijken op de Meester.

I. Inleiding: het begin van het Evangelie van Gods Zoon (1:1-13)

Bereidt de weg van de Heer; Johannes de doper en Jezus; de doop van Jezus; verzoeking in de woestijn (1:1-13).

II. Christus' dienstwerk in Galilea (1:14—8:26)

Begin van de dienst; de roeping van de eerste discipelen; karakter van de dienst: lering, prediking en genezing in heel Galilea (1:14-45).

Conflicten (vgl. vs. 6,16,18,24) met de schriftgeleerden en de farizeeën naar aanleiding van de thema's: vergeving van zonden, eten met tollenaars en zondaars, het vasten, en de sabbat (2:1-28).

Toespitsing van het conflict: genezing op de sabbat in de synagoge; vervolgens vinden wij Hem bij de zee, op de berg, in het huis. Hier bereikt het conflict zijn hoogtepunt door de lastering tegen de Heilige Geest (3:1-35).

Gelijkenissen van het Koninkrijk van God voor de menigten, uitlegging hiervan alléén voor de discipelen (4:1-34).

Naar het land van de Gerasenen aan de overkant van de zee (dus buiten Israël); slechts individuele zegen: de bezetene, Jairus' dochtertje en de bloedvloeiende

vrouw. Christus overwint resp. duivel, ziekte en dood (4:35—5:43).

Christus verworpen in Zijn vaderstad; voortzetting van Zijn dienst als de Verworpenen door de uitzending van de twaalf; de dood van de voorloper (6:1-29).

De apostelen (6:30) én de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis (6:46); eerste wonderbare spijziging; zegen voor het overblijfsel van Israël en de volken — uiteindelijk: in het Vrederijk (6:30-56).

Opnieuw conflict met de farizeeën en de schriftgeleerden (over reiniging); onderwijs aan de discipelen; zegen nu buiten Israël: de Syro-Fenicische vrouw en de doofstomme in Dekapolis. Hij maakt alle dingen wel, en verzadigt ook de menigte in de woestijn met brood (om zo te zegen: uit de hemel) (7:1—8:9).

III. De Zoon des mensen op weg naar het lijden (8:27—14:42)

Inleiding: de belijdenis van Petrus te midden van de discipelen; eerste lijdensaankondiging, Petrus' reactie; vervolgens onderwijs aan de menigte met de discipelen: eerst het kruis, daarna de komst van het koninkrijk met kracht; verheerlijking op de berg; opstanding en lijden van de Zoon des mensen; hoe lang zal Hij nog bij dit ongelovig geslacht zijn (genezing van een maanzieke jongen)? (8:27—9:29).

Tweede lijdensaankondiging; kenmerken van discipelschap in de tijd van Christus' verwerping: dienstbaarheid, ontvangen van de kleinen, verdraagzaamheid t.o.v. andere predikers, geen aanleiding tot vallen geven; harde harten in Judea (strikvraag over echtscheiding) en hardleerse discipelen (10:10,13,24,26); het ontvangen van en het binnengaan in het koninkrijk — het beërven van het eeuwige leven (9:30—10:31).

Derde lijdensaankondiging (onderweg naar Jeruzalem); het drinken van de lijdensbeker gaat vooraf aan het zitten aan Zijn zijde in Zijn heerlijkheid; in Jericho: Bartimeüs de blinde; intocht in Jeruzalem en in de tempel, vgl. Mal. 3:1 (10:32—11:11).

De vijgenboom vervloekt, de tempel gereinigd: Israël terzijdegesteld en in de volkeren zee geworpen, Gods huis geopend voor de volken; confrontaties (in de

tempel!) met de leidlieden (de landlieden) over het gezag van Jezus, de keizerlijke belasting, de opstanding, het grote gebod, de in de hemel verhoogde Zoon van David; schijnvroomheid veroordeeld, ware godsvrucht geprezen; geen steen van de tempel zal op de andere worden gelaten; rede over de laatste dingen en de wederkomst van de Zoon des mensen: Waakt dan! (11:12—13:37).

IV. Overgeleverd in de handen van de mensen (14:1—15:47)

Het plan om Jezus te doden; Mij hebt u niet altijd bij u: zalving in Betanië; verraad van Judas; pascha en avondmaal; Petrus' verloochening voorzegd (14:1-31).

In Getsemane de lijdensbeker aanvaard uit de hand van de Vader; gevangenneming, en vlucht van de discipelen; verhoor door de hogepriester, en Petrus' verloochening; overlevering aan Pilatus: beschuldigd, ter dood veroordeeld, bespot, gekruisigd; sterven en begrafenis (14:32—15:47).

V. Opstanding, hemelvaart en wereldwijde prediking (16:1-20)

Het open graf: drie vrouwen en een engel; verschijning aan Maria Magdalena; openbaring aan twee discipelen (de Emmaüsgangers); openbaring aan de elven, en de zendingsofdracht; opname in de hemel en medewerking bij de prediking door de verhoogde Heer (16:1-20).